

Sygn. akt II C 653/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla W. M.w W. II W. C. w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Nakwaska-Szczepkowska

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2017 r. wW. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko Skarbowi Państwa -A. Ś.W. - S.

o zapłatę

postanawia:

- 1. umorzyć postępowanie;***
- 2. nie obciążać pozwanego kosztami niniejszego postępowania.***

SSR Agnieszka Nakwaska-Szczepkowska

UZASADNIENIE

W dniu 15 lutego 2016 r. wpłynął do tutejszego Sądu pozew D. K. przeciwko Skarbowi Państwa – A. Ś. W.-S. o zapłatę 15.000 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W dniu 4 listopada 2016 r. odbyła się rozprawa, na której nie stawiła się żadna ze stron.

Pismem z dnia 23 grudnia 2016 r. (k. 65) pozwany oświadczył, że cofa pozew w niniejszej sprawie.

Pismem z dnia 11 stycznia 2017 r. pozwany oświadczył, że nie wyraża zgody na cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się roszczenia (k. 68).

Pismem z dnia 19 maja 2017 r. powód oświadczył, że cofa pozew ze zrzeczeniem się roszczenia i wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Paragraf 2 tego artykułu stanowi, że pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

Cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie nastąpiło po pierwszym terminie rozprawy, natomiast połączone zostało ze zrzeczeniem się roszczenia, zatem dla skuteczności tej czynności procesowej nie była wymagana zgoda pozwanego. Ponadto okoliczności niniejszej sprawy nie wskazują, aby

cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, zatem zdaniem Sądu brak było podstaw do uznania, że jest ono niedopuszczalne na podstawie art. 203 § 4 k.p.c.

Zgodnie z art. 355 § 1 ab initio k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. W świetle powyższego Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. orzekł jak w pkt. 1. sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt. 2., odstępując od obciążania powoda kosztami postępowania poniesionymi przez pozwanego.

Za stronę przegraną w przypadku umorzenia postępowania na skutek cofnięcia pozwu co do zasady uznaje się powoda. Wyjątkiem jest tu sytuacja, gdy cofnięcie pozwu wynikało z zadośćuczynienia roszczeniu powoda po wytoczeniu powództwa, która to sytuacja nie miała jednak miejsca w sprawie niniejszej.

W procesie cywilnym w sytuacji, gdy jedna ze stron wygrała postępowanie w całości, zastosowanie znajduje zasada odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.). Wyjątek od tej reguły wprowadza art. 102 k.p.c., który stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Zatem w pewnych sytuacjach sąd może odstąpić od zasady odpowiedzialności za wynik procesu na rzecz zasady słuszności. Oceny w tym zakresie należy dokonywać ad casu i będzie ona zależała od okoliczności danego wypadku (m. in. postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 r. sygn. akt I CZ 112/09, Lex nr 564753). Artykuł 102 kpc nie wymaga przy tym, żeby strona wygrywająca sprawę, na rzecz której nie został zasądzony zwrot kosztów procesu, postępowała niewłaściwie lub żeby można jej było przypisać jakąkolwiek inną postać winy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 1982 r., sygn. akt II CZ 191/81, LEX nr 8389).

W ocenie Sądu okoliczności tej sprawy przemawiały za odstąpieniem od obciążania pozwanego kosztami postępowania. Należało tu wziąć pod uwagę fakt, że powód cofnął powództwo na wczesnym etapie postępowania, niezwłocznie po zapoznaniu się z argumentami strony przeciwnej zawartymi w odpowiedzi na pozew – pierwszy raz pismem z dnia 17 listopada 2016 r. (które jednak zostało następnie zwrócone z uwagi na niezuzupełnienie jego braków formalnych), dochodząc do wniosku, że jego roszczenie nie ma podstaw. Sąd miał też na względzie fakt, że powód jest osobą osadzoną, jak wskazał – ma do odbycia jeszcze 3 lata kary pozbawienia wolności, nie ma majątku ani oszczędności, i nie pracuje. Na marginesie wypada zauważyć, że w tych okolicznościach nawet w razie zasądzenia zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, wątpliwym jest, aby Skarb Państwa był w stanie uzyskać od powoda zaspokojenie tych należności, ponosząc jednocześnie koszty postępowania egzekucyjnego.

SSR Agnieszka Nakwaska-Szczepkowska

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia doręczyć powodowi z pouczeniem o zażaleniu, a pozwanemu (bezpośrednio) wraz z odpisami pism powoda z dnia 12 maja 2017 r.